

L'AUDITORI SAMPLER
TEMPORADA 20/21
SÈRIES

12
OCTUBRE / 2020
SALA 4 ALICIA DE LARROCHA

CARRASCOSA
LLOPIS:
WHITE

B

C

PROGRAMA

CARRASCOSA LLOPIS: WHITE

DILLUNS
12 OCTUBRE / 20 h

Lorenzo Ferrándiz direcció musical

BARCELONA MODERN ENSEMBLE I FRAMES PERCUSSION

Elena Rey Rodríguez violí

Francesc Guzmán violí

Alfonso Noriega viola

Amaia Ruano violoncel

Alex Reviriego contrabaix

Miquel Vich Vila percussió

Luis Tabuenca percussió

Feliu Ribera percussió

Haize Lizarazu piano

Pablo Carrascosa Llopis sintetitzadors i electrònica en viu

PABLO CARRASCOSA LLOPIS

València 1979

White (2020). Estrena mundial, encàrrec de L'Auditori de Barcelona

80'

La durada del concert és aproximada i sense pausa.

 Escolta la *playlist* d'aquest concert:

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb #lauditori #samplerseries

 Sabadell
Fundación

Cultura y talento

www.fundacionbancosabadell.com

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

COPRODUÏT PER

AMB EL SUPORT DE

 Sabadell
Fundació

COMENTARI

per Luis Codera Puzo

White forma part d'una sèrie de peces de Pablo Carrascosa basades en la reflexió que el compositor fa sobre diversos gèneres de músiques populars.

La primera peça de la sèrie, *Blue*, està basada en la seva visió del *blues*; la segona, *Black*, en el *black metal*; *White* s'endinsa en l'estudi dels gèneres derivats de la música electrònica de ball, especialment en el *techno*.

Cal considerar la música anterior de Carrascosa per entendre la composició de *White*. La peça és una conseqüència completament lògica de la forma de pensar del compositor. La seva música –especialment la que està escrita a partir del 2016– tendeix al que és parc, concís, auster. Els elements escassos i meditats que utilitza es desenvolupen a poc a poc sense témer la repetició ni la claredat, mentre construeixen estructures que canvien gradualment, però sense una direccionalitat exaltada ni evident. Aquestes característiques troben una ressonància en la música *techno*: el desenvolupament formal tan particular i progressiu, l'ús de la repetició i la petita variació, les idees formades per elements clars, curts i inequívocs són elements d'aquest gènere musical que atrauen l'atenció del compositor. Així doncs, *White* parteix de la intenció d'explorar diverses idees derivades de la reflexió sobre aquest gènere musical.

Però *White* no és un eslògan; no és una fusió de *techno* i música contemporània. No “apareixen” elements de *techno* sense més ni més. Enumerar les característiques de la peça que l'apropen a aquest estil no és suficient. El que és fascinant de la composició rau en la distància. La distància amb què el compositor decideix observar la música *techno* des de la tradició clàssica. La distància en la qual ens trobem els oients durant la seva peça. Si els elements de *techno* fossin molt evidents, si l'oient fos massa a prop d'aquest estil, el resultat seria obvi, pobre, infantil. Si fem atenció, podem adonar-nos de com Carrascosa és conscient d'aquesta distància durant la peça. Podem veure la seva prudència, la seva precaució davant de moltes decisions, i també la seva valentia quan confia que siguem partícips que algunes eleccions arriscades són deliberades i conscients (com es pot explicar d'una altra manera, per exemple, el sorprenent *walking bass* que apareix en un fragment de la peça?). Podem observar aquest acostament calculat també en la seva reflexió sobre l'acústica: què implica presentar elements de música electrònica (l'escenari natural dels quals seria una discoteca amb un sistema d'altaveus considerable) en un context acústic, amb un discurs que eludeix les dinàmiques fortes i qualsevol amplificació en els instruments? Com assumim la bretxa produïda cap al final de la peça quan apareix l'eco dels materials acústics en una part electrònica i interpretada en viu? Quin paper té la disposició ideal de la peça, amb els músics espaiats al voltant de la sala, i què diu sobre els diferents formats

d'escolta en un concert o en una discoteca? Hi ha grandesa en les coses que es mouen entre marges fràgils; hi ha força en allò que suggereix diversos costats, que no cedeix davant d'afirmar una única solució de manera inequívoca.

També hi ha quelcom extremadament personal a la peça. *White*, com ho són *Blue* i *Black*, és un manifest que ens descriu amb claredat com el compositor analitza l'escena musical en la qual vivim i el paper que hi té; també la seva incomoditat davant del seu context, la seva tradició musical. La peça parla també del món que habitem o, més concretament, del món en el qual viu el compositor. Aventura una hipòtesi: *White* tracta molt menys sobre el *techno* que sobre com Pablo Carrascosa escolta aquest món. La seva manera d'escoltar i, per tant, la seva manera de crear reflecteixen constantment la seva naturalesa. Posseeix aquesta honestat inevitable d'aquells creadors que no tenen més remei que ser ells mateixos per molt diversos que siguin els punts de partida de les seves composicions. L'austeritat que comentàvem abans, la precisió, la presència permanent de la tensió de la certesa d'evitar qualsevol element superflu, el plaer de l'escolta conscient que cada una de les decisions que apareixen a la peça són necessàries: Carrascosa creu que això és el *techno*, però és la seva escolta. I aquesta escolta té també molt a veure amb la tradició clàssica. El seu acostament el delata, i no és casual que la peça citi Anton Webern. Aquesta depuració tan específica, aquest plaer per l'exactitud: és inevitable associar-los a la primera i a la segona escola de Viena. *White* no seria possible per algú que pertany exclusivament al món de la música electrònica de ball. El compositor s'escolta i es defineix a si mateix en la seva manera d'escoltar música electrònica de ball: *White* és la traducció d'aquest procés.

Carrascosa al·ludeix sovint en entrevistes o escrits a no sentir-se identificat amb el context de compositor de “música contemporània”. Més enllà dels múltiples matisos i aclariments que implica aquesta afirmació, em pregunto si no és precisament un exemple del contrari. No es podria considerar precisament aquesta crítica sobre com un escolta, sobre a què pertany, un tret dels nostres temps? No són, potser, aquesta consciència històrica i la impossibilitat d'ignorar totes les tradicions que ens travessen elements que descriuen la contemporaneïtat?

FRAMES PERCUSSION

Format per una nova generació de percusionistes del nostre país, el grup neix amb la intenció d'afrontar els programes més exigents del repertori de nova creació. L'impacte de la seva presentació l'any 2014, amb la interpretació d'un ambiciós programa de música postminimalista nord-americana, ha portat el grup a realitzar una incessant activitat. Ha participat en els cicles Sampler Sèries i Escenes de L'Auditori de Barcelona, cicle OUT.SIDE, Festival Mixtur, Jóvenes Intèrpretes de la Fundació Juan March i ENSEMS Festival Internacional de Música Contemporània de València, entre d'altres.

El repertori de FRAMES inclou algunes de les obres més icòniques de la música per a ensemble de percussió i ha col·laborat i estrenat obres de compositors com L. Codera Puzo, N. Giménez-Comas i S. Martínez, Y. Watanabe, C. van Eck, R. Roelofsen o P. Carrascosa Llopis.

BARCELONA MODERN ENSEMBLE

Fundat l'any 2004 i totalment renovat des que el 2013 el compositor Demian Luna assumeix la seva direcció artística, l'ensemble, format per instrumentistes d'elit i un referent de la música actual del país, basa la seva tasca en la música contemporània, actual i de nova creació, i en la interpretació i divulgació dels joves valors emergents de la música contemporània espanyola i mundial, així com de compositors ja consagrats.

Des del 2014 és resident del Curs Internacional de Composició Barcelona Modern, on estrenen 15 obres de joves compositors cada any. Ha actuat en prestigioses sales i festivals, entre els quals destaquen L'Auditori de Barcelona, l'Auditori 400 MNCARS de Madrid, el Festival Spanien Modern de Viena, el Festival Aujord'hui Musiques de Perpinyà o el Teatre Nacional de Catalunya, entre d'altres.

PABLO CARRASCOJA LLOPIS SINTETITZADORS, ELECTRÒNICA EN VIU I COMPOSICIÓ

Nascut a València el 1979, va començar els estudis de guitarra clàssica al Conservatori Professional de Música de València. Més tard va accedir a l'Escola Superior de Música de Catalunya en l'especialitat de Composició, on es va graduar amb honors i va ocupar el primer lloc de la seva promoció. Des de llavors, la seva carrera ha estat meteòrica i, en poc temps, s'ha convertit en un dels compositors més actius de Catalunya i amb més projecció de futur de la seva generació. Amb un discurs clar i directe, Carrascosa Llopis planteja estructures musicals des d'una perspectiva arquitectònica on l'objecte sonor i l'espai juguen un paper fonamental.

Actualment, compagina la seva tasca com a compositor de música de concert amb la de compositor audiovisual i improvisador de música electrònica. És també productor i director artístic de l'ensemble CrossingLines i professor al Taller de Músics.

Fotografia © Alejandro Fernández Arias

LORENZO FERRÁNDIZ DIRECCIÓ

Va iniciar la seva trajectòria com a director al 2001, després d'una carrera remarcable com a percussionista, i després de tocar durant dos dècades amb la prestigiosa Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam. Actualment és director de l'ensemble CrossingLines i principal director convidat de l'Ensemble News Babylon, amb qui ha estrenat nombroses obres i a realitzat concerts per tot Europa i Amèrica del Sud.

Recentment ha gravat un CD monogràfic del compositor Benet Casablanca (Naxos), amb una excel·lent acollida per la crítica especialitzada. Ha dirigit l'Orquestra d'Extremadura, l'Orquestra de Còrdova, l'Orquestra de l'ESMUC, així com diversos grups de cambra.

En aquesta temporada de Sampler Sèries de L'Auditori dirigirà al Barcelona Ensemble i a Frames Percussion en l'estrena de l'obra *White* de Pablo Carrascosa Llopis. Properament dirigirà l'Orquestra Ciudad de Granada i serà el director assistent del Gran Teatre del Liceu.

L'AUDITORI ÉSPAI SEGUR

COVID-19 MESURES DE SEGURETAT PER ACCEDIR A L'AUDITORI

- Les portes d'accés a la sala s'obriran 30 minuts abans de començar el concert per evitar aglomeracions.
- Cal mantenir la distància de seguretat en les cues per accedir a l'interior de L'Auditori.
- El públic haurà de portar posada la mascareta obligatòriament en tot moment: entrada/sortida, accessos a les zones comunes i durant tot el concert.
- Hi haurà dispensadors de gel hidroalcohòlic als diferents accessos i papereres amb pedal i tapa.
- L'Auditori té previst una ordenació d'aforament de distància física d'acord amb el que indiquen les autoritats sanitàries.
- El personal d'acomodació controlarà el flux de públic per tal que es respecti la distància de seguretat.
- Quedaran prohibits els moviments de lloc un cop realitzada l'acomodació i fins a la finalització de l'espectacle.
- En general, els concerts no tindran pauses.
- No es donaran programes de mà o fullets. Estaran disponibles al web.
- L'ús de l'ascensor es limitarà a una persona. En casos de persones que puguin necessitar assistència, es permetrà la utilització per part de l'acompanyant.
- Queda anul·lat el servei de guarda-roba.
- Només s'oferirà servei de bar abans del concert al bar Llanterna. En tot moment s'evitaran les aglomeracions i es mantindrà la distància de seguretat interpersonal.
- La neteja, desinfecció i ventilació de les sales de L'Auditori segueix les recomanacions fetes pel Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.
- Si teniu símptomes o heu estat en contacte directe amb un malalt quedeu-vos a casa i no assistiu al concert.

L'AUDITORI BARCELONA

AUDITORI.CAT

L'AUDITORI BARCELONA
LEPANT 150
08013
BARCELONA

93 247 93 00
INFO@AUDITORI.CAT

SEGUEIX-NOS

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

AMB EL SUPORT DE

